

DECYZJA RADY (UE) 2020/2252**z dnia 29 grudnia 2020 r.**

w sprawie podpisania, w imieniu Unii, i tymczasowego stosowania Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, oraz Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 217, w związku z art. 218 ust. 5 i art. 218 ust. 8 akapit drugi,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 29 marca 2017 r. Zjednoczone Królestwo Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej (zwane dalej „Zjednoczonym Królestwem”) notyfikowało Radzie Europejskiej na podstawie art. 50 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) swój zamiar wystąpienia z Unii i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej.
- (2) W dniu 30 stycznia 2020 r. Rada przyjęła decyzję (UE) 2020/135 w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej ⁽¹⁾ (zwanej dalej „umową o wystąpieniu”). Umowa o wystąpieniu weszła w życie w dniu 1 lutego 2020 r.
- (3) W dniu 25 lutego 2020 r. Rada przyjęła decyzję (UE, Euratom) 2020/266 ⁽²⁾ upoważniającą Komisję do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem dotyczących nowej umowy o partnerstwie. Negocjacje te prowadzono w świetle wytycznych negocjacyjnych z dnia 25 lutego 2020 r.
- (4) Rezultatem negocjacji są: Umowa o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony (zwana dalej „umową o handlu i współpracy”), Umowa między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych (zwana dalej „umową o bezpieczeństwie informacji”) oraz Umowa między rządem Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej a Europejską Wspólnotą Energii Atomowej o współpracy w zakresie bezpiecznego i pokojowego wykorzystania energii jądrowej (zwana dalej „umową o energii jądrowej”).
- (5) Umowa o handlu i współpracy ustanawia podstawę szerokiego zakresu stosunków między Unią a Zjednoczonym Królestwem, obejmującą wzajemne prawa i obowiązki, wspólne działania i specjalne procedury. Umowa o bezpieczeństwie informacji jest umową uzupełniającą umowę o handlu i współpracy, nierozzerwalnie z nią powiązaną, w szczególności w odniesieniu do dni rozpoczęcia stosowania oraz zakończenia obowiązywania. Decyzja w sprawie podpisania umowy o handlu i współpracy oraz umowy o bezpieczeństwie informacji (zwanymi dalej „umowami”) powinna zatem opierać się na podstawie prawnej przewidującej ustanowienie stowarzyszenia, która umożliwi Unii podejmowanie zobowiązań we wszystkich obszarach objętych Traktatami.

⁽¹⁾ Decyzja Rady (UE) 2020/135 z dnia 30 stycznia 2020 r. w sprawie zawarcia Umowy o wystąpieniu Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej z Unii Europejskiej i Europejskiej Wspólnoty Energii Atomowej (Dz.U. L 29 z 31.1.2020, s. 1).

⁽²⁾ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/266 z dnia 25 lutego 2020 r. upoważniająca do podjęcia negocjacji ze Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej dotyczących nowej umowy o partnerstwie (Dz.U. L 58 z 27.2.2020, s. 53).

- (6) W związku z wyjątkowym i jedynym w swoim rodzaju charakterem umowy o handlu i współpracy, która jest kompleksową umową z państwem występującym z Unii, Rada niniejszym postanawia skorzystać z możliwości wykonania przez Unię jej kompetencji zewnętrznej wobec Zjednoczonego Królestwa.
- (7) Należy określić zasady reprezentowania Unii w Radzie Partnerstwa i komitetach ustanowionych umową o handlu i współpracy. Jak przewidziano w art. 17 ust. 1 TUE, Komisja ma reprezentować Unię oraz przedstawiać jej stanowiska określone przez Radę zgodnie z Traktatami. Rada ma pełnić swoje funkcje określania polityki i koordynacji, jak przewidziano w art. 16 ust. 1 TUE, poprzez ustalanie stanowisk, jakie mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Partnerstwa oraz komitetów ustanowionych umową o handlu i współpracy. Ponadto, w przypadku gdy Rada Partnerstwa lub komitety ustanowione umową o handlu i współpracy zostaną wezwane do przyjęcia aktów mających skutki prawne, stanowiska, jakie mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach tych organów, mają być ustalone zgodnie z procedurą określoną w art. 218 ust. 9 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE).
- (8) Każde państwo członkowskie powinno mieć możliwość wysłania jednego przedstawiciela, aby towarzyszył przedstawicielowi Komisji, jako część delegacji Unii, podczas posiedzeń Rady Partnerstwa oraz innych wspólnych organów ustanowionych na mocy umowy o handlu i współpracy.
- (9) Aby umożliwić Unii podejmowanie szybkich i skutecznych działań w celu ochrony jej interesów zgodnie z umową o handlu i współpracy oraz do czasu przyjęcia i wejścia w życie w Unii szczególnego aktu ustawodawczego regulującego przyjmowanie środków zaradczych w ramach umowy o handlu i współpracy, Komisja powinna być upoważniona do zastosowania środków zaradczych, takich jak zawieszenie zobowiązań wynikających z umowy o handlu i współpracy lub jakiegokolwiek umowy uzupełniającej, w przypadkach naruszeń określonych postanowień umowy o handlu i współpracy lub w przypadkach niespełnienia określonych warunków, w szczególności w odniesieniu do handlu towarami, równych warunków działania, transportu drogowego, transportu lotniczego, rybołówstwa i programów unijnych, jak określono w umowie o handlu i współpracy, a także do zastosowania środków zaradczych, środków równoważących i środków przeciwdziałania. Komisja powinna w odpowiednim terminie w pełni poinformować Radę o swoim zamiarze przyjęcia takich środków z myślą o umożliwieniu rzeczowej wymiany poglądów w Radzie. Komisja powinna uwzględnić wyrażone poglądy w jak największym zakresie. O przyjęcie takich środków może zwrócić się do Komisji jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba. Jeżeli Komisja nie rozpatrzy pozytywnie takiego wniosku, powinna w odpowiednim terminie poinformować Radę o powodach swojej decyzji.
- (10) Aby umożliwić Unii reakcję w odpowiednim terminie, w przypadku gdy określone warunki przestaną być spełniane, Komisja powinna być upoważniona do podejmowania niektórych decyzji dotyczących zawieszenia korzyści przyznanych Zjednoczonemu Królestwu na podstawie załącznika dotyczącego produktów ekologicznych oraz załącznika dotyczącego produktów leczniczych. Komisja powinna w odpowiednim terminie w pełni poinformować Radę o swoim zamiarze przyjęcia takich środków z myślą o umożliwieniu rzeczowej wymiany poglądów w Radzie. Komisja powinna uwzględnić wyrażone poglądy w jak największym zakresie. O przyjęcie takich środków może zwrócić się do Komisji jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba. Jeżeli Komisja nie rozpatrzy pozytywnie takiego wniosku, powinna w odpowiednim terminie poinformować Radę o powodach swojej decyzji.
- (11) W każdym przypadku, gdy od Unii wymagane jest działanie w celu zapewnienia przestrzegania umów, takie działanie ma być podjęte zgodnie z Traktatami, przy jednoczesnym poszanowaniu granic kompetencji powierzonych każdej instytucji Unii. Do obowiązków Komisji należy zatem przekazywanie Zjednoczonemu Królestwu informacji lub powiadomień wymaganych w umowach, z wyjątkiem przypadków, w których umowy wskazują inne określone instytucje, organy i jednostki organizacyjne Unii, a także konsultowanie się ze Zjednoczonym Królestwem w określonych kwestiach. Do obowiązków Komisji należy również reprezentowanie Unii przed trybunałem arbitrażowym w przypadku przekazania sporu do arbitrażu zgodnie z umową o handlu i współpracy. Zgodnie z obowiązkiem lojalnej współpracy, o którym mowa w art. 4 ust. 3 TUE, Komisja ma się uprzednio skonsultować z Radą, na przykład poprzez przekazanie jej głównych twierdzeń Unii, jakie zamierza przedstawić trybunałowi arbitrażowemu, oraz poprzez uwzględnienie uwag Rady w jak największym zakresie.

- (12) Umowa o handlu i współpracy nie wyklucza możliwości zawierania przez państwa członkowskie dwustronnych porozumień lub umów ze Zjednoczonym Królestwem dotyczących szczegółowych kwestii objętych umową o handlu i współpracy w obszarach transportu lotniczego, współpracy administracyjnej w zakresie cel i VAT oraz zabezpieczenia społecznego, z zastrzeżeniem określonych warunków.
- (13) Należy zatem ustanowić ramy obowiązujące państwa członkowskie, w przypadku gdy postanowią one zawrzeć dwustronne porozumienia lub umowy ze Zjednoczonym Królestwem w obszarach transportu lotniczego, współpracy administracyjnej w zakresie cel i VAT oraz zabezpieczenia społecznego, w tym warunki i procedury negocjowania i zawierania takich dwustronnych porozumień lub umów przez państwa członkowskie, tak aby zapewnić ich zgodność z celem umowy o handlu i współpracy oraz z prawem Unii, a także aby uwzględnić kwestie rynku wewnętrznego i szersze interesy Unii. Ponadto państwa członkowskie, które zamierzają negocjować i zawierać ze Zjednoczonym Królestwem umowy dwustronne w obszarach, które nie są objęte umową o handlu i współpracy, powinny – w pełni przestrzegając zasady lojalnej współpracy – informować Komisję o swoich zamiarach oraz o postępach negocjacji.
- (14) Przypomina się, że zgodnie z art. FINPROV.1 ust. 3 umowy o handlu i współpracy oraz zgodnie z deklaracją Unii Europejskiej i Komisji Europejskiej w sprawie zakresu terytorialnego przyszłych umów, zamieszczoną w protokole posiedzenia Rady Europejskiej z dnia 25 listopada 2018 r., umowa o handlu i współpracy nie ma zastosowania do Gibraltaru ani nie wywołuje jakichkolwiek skutków na tym terytorium. Jak przewidziano w tej deklaracji, „[n]ie wyklucza to [...] możliwości posiadania odrębnych umów między Unią a Zjednoczonym Królestwem w odniesieniu do Gibraltaru” oraz „[b]ez uszczerbku dla kompetencji Unii i w pełnym poszanowaniu integralności terytorialnej jej państw członkowskich, jak gwarantuje art. 4 ust. 2 Traktatu o Unii Europejskiej, te odrębne umowy będą wymagały uprzedniej zgody Królestwa Hiszpanii”.
- (15) Wykonywanie kompetencji Unii poprzez umowę o handlu i współpracy pozostaje bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji Unii i państw członkowskich w odniesieniu do wszelkich trwających lub przyszłych negocjacji dotyczących umów międzynarodowych z jakimkolwiek innym państwem trzecim, podpisywania lub zawierania takich umów, lub w odniesieniu do wszelkich przyszłych negocjacji dotyczących jakichkolwiek umów uzupełniających, o których mowa w art. COMPROV.2 [Umowy uzupełniające] umowy o handlu i współpracy, podpisywania lub zawierania takich umów.
- (16) Jako państwo występujące z Unii, Zjednoczone Królestwo znajduje się w odmiennej i wyjątkowej sytuacji w stosunku do Unii w porównaniu z innymi państwami trzecimi, z którymi Unia wynegocjowała i zawarła umowy. Na mocy umowy o wystąpieniu prawo Unii ma zastosowanie do Zjednoczonego Królestwa i w Zjednoczonym Królestwie w okresie przejściowym, a w dniu zakończenia tego okresu podstawa współpracy z państwami członkowskimi Unii jest w związku z tym na bardzo wysokim poziomie, w szczególności w obszarach rynku wewnętrznego, wspólnej polityki rybołówstwa oraz przestrzeni wolności, bezpieczeństwa i sprawiedliwości. Okres przejściowy zakończy się w dniu 31 grudnia 2020 r., a po tym dniu zawarte w umowie o wystąpieniu postanowienia dotyczące innych kwestii związanych z wystąpieniem zapewnią sprawne zamknięcie takiej współpracy w szeregu obszarów. Jeżeli umowy nie wejdą w życie od dnia 1 stycznia 2021 r., poziom współpracy między Unią a Zjednoczonym Królestwem obniży się do poziomu, który nie jest pożądany ani nie jest w interesie Unii, powodując zakłócenia w stosunkach między Unią a Zjednoczonym Królestwem. Zakłócenia takie można ograniczyć przez tymczasowe stosowanie umów.
- (17) W związku z tym, zważywszy na wyjątkową sytuację Zjednoczonego Królestwa w stosunku do Unii, pilny charakter sytuacji ze względu na to, że okres przejściowy zakończy się w dniu 31 grudnia 2020 r., a także na potrzebę zapewnienia Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wystarczającej ilości czasu na odpowiednie zbadanie planowanej decyzji o zawarciu umów oraz tekstów umów, należy tymczasowo stosować umowy do czasu zakończenia procedur niezbędnych do ich wejścia w życie.
- (18) Z powodu bardzo późnego zakończenia negocjacji umów, które nastąpiło zaledwie siedem dni przed zakończeniem okresu przejściowego, nie było możliwe przeprowadzenie ostatecznej weryfikacji prawno-językowej tekstów umów przed ich podpisaniem. Dlatego też natychmiast po podpisaniu umów Strony powinny przystąpić do ostatecznej weryfikacji prawno-językowej tekstów umów we wszystkich 24 autentycznych wersjach językowych. Ta weryfikacja

prawno-językowa powinna zostać ukończona w należyтым czasie. Następnie Strony powinny, w drodze wymiany not dyplomatycznych, uznać te zweryfikowane teksty umów we wszystkich tych językach za autentyczne i ostateczne. Te zweryfikowane teksty powinny zastąpić *ab initio* podpisane wersje umów.

- (19) Należy podpisać umowy oraz zatwierdzić dołączone deklaracje oraz powiadomienie w imieniu Unii.
- (20) Podpisanie umowy o handlu i współpracy w odniesieniu do kwestii wchodzących w zakres stosowania Traktatu ustanawiającego Europejską Wspólnotę Energii Atomowej (zwanego dalej „Traktatem Euratom”) podlega odrębnej procedurze,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

1. Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii, w odniesieniu do kwestii innych niż te, które wchodzą w zakres stosowania Traktatu Euratom, Umowy o handlu i współpracy między Unią Europejską i Europejską Wspólnotą Energii Atomowej, z jednej strony, a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej, z drugiej strony, z zastrzeżeniem jej zawarcia.
2. Niniejszym upoważnia się do podpisania w imieniu Unii Umowy między Unią Europejską a Zjednoczonym Królestwem Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej w sprawie procedur bezpieczeństwa na potrzeby wymiany i ochrony informacji niejawnych, z zastrzeżeniem jej zawarcia.
3. Teksty umów dołączone są do niniejszej decyzji.

Artykuł 2

1. Komisja reprezentuje Unię w Radzie Partnerstwa, Komitecie Partnerstwa Handlowego, specjalnych komitetach handlowych i specjalnych komitetach ustanowionych na podstawie art. INST.1 [Rada Partnerstwa] i art. INST.2 [Komitety] umowy o handlu i współpracy, a także we wszelkich dodatkowych specjalnych komitetach handlowych lub specjalnych komitetach ustanowionych zgodnie z art. INST.1 [Rada Partnerstwa] ust. 4 lit. g) lub art. INST.2 [Komitety] ust. 2 lit. g) umowy o handlu i współpracy.

Każde państwo członkowskie ma możliwość wysłania jednego przedstawiciela, aby towarzyszył przedstawicielowi Komisji, jako część delegacji Unii, podczas posiedzeń Rady Partnerstwa oraz innych wspólnych organów ustanowionych na mocy umowy o handlu i współpracy.

2. Aby Rada była w stanie w pełni wykonywać swoje funkcje określania polityki, koordynacji i podejmowania decyzji zgodnie z Traktatami, w szczególności poprzez ustalanie stanowisk, jakie mają zostać zajęte w imieniu Unii w ramach Rady Partnerstwa, Komitetu Partnerstwa Handlowego, specjalnych komitetów handlowych i specjalnych komitetów, Komisja zapewnia, aby Rada otrzymywała wszystkie informacje i dokumenty związane z każdym posiedzeniem tych wspólnych organów lub z każdym aktem, który ma zostać przyjęty w drodze procedury pisemnej, z odpowiednim wyprzedzeniem przed tym posiedzeniem lub tym zastosowaniem procedury pisemnej, a w każdym przypadku nie później niż osiem dni roboczych przed tym posiedzeniem lub tym zastosowaniem procedury pisemnej.

Rada musi być również w odpowiednim terminie informowana o obradach i wynikach posiedzeń Rady Partnerstwa, Komitetu Partnerstwa Handlowego, specjalnych komitetów handlowych i specjalnych komitetów oraz o zastosowaniu procedury pisemnej, a także otrzymywać projekty protokołów oraz wszystkie dokumenty związane z takimi posiedzeniami lub zastosowaniem procedury.

3. Parlament Europejski musi być w stanie w pełni wykonywać swoje prerogatywy instytucjonalne na wszystkich etapach tego procesu zgodnie z Traktatami.

4. W odniesieniu do okresu pięciu lat od dnia 1 stycznia 2021 r. Komisja co roku składa Parlamentowi Europejskiemu i Radzie sprawozdanie dotyczące wykonania i stosowania umowy o handlu i współpracy.

Artykuł 3

1 Do czasu wejścia w życie w Unii szczególnego aktu ustawodawczego regulującego przyjmowanie środków wymienionych lit. a)-i) poniżej, każda decyzja Unii dotycząca zastosowania takich środków podejmowana jest przez Komisję, zgodnie z warunkami określonymi w odpowiednich postanowieniach umowy o handlu i współpracy, w odniesieniu do:

- a) zawieszenia odpowiedniego preferencyjnego traktowania danych produktów, jak określono w art. GOODS.19 [Środki w przypadku naruszenia lub obejścia przepisów prawa celnego] umowy o handlu i współpracy;
- b) stosowania środków zaradczych i zawieszania zobowiązań, jak określono w art. LPFOFCSD.3.12 [Środki zaradcze] umowy o handlu i współpracy;
- c) stosowania środków równoważących i środków przeciwdziałania, jak określono w art. LPFOFCSD.9.4 [Środki równoważące] umowy o handlu i współpracy;
- d) stosowania środków zaradczych, jak określono w art. ROAD.11 [Środki zaradcze] umowy o handlu i współpracy;
- e) środków kompensacyjnych, jak określono w art. FISH.9 [Środki kompensacyjne w przypadku cofnięcia zgody na dostęp lub ograniczenia dostępu] umowy o handlu i współpracy;
- f) stosowania środków zaradczych, jak określono w art. FISH.14 [Środki zaradcze i rozstrzyganie sporów] umowy o handlu i współpracy;
- g) zawieszenia lub zakończenia udziału Zjednoczonego Królestwa w programach unijnych, jak określono w art. UNPRO.3.1 [Zawieszenie udziału Zjednoczonego Królestwa w programie Unii przez Unię Europejską] i art. UNPRO.3.20 [Zakończenie udziału Zjednoczonego Królestwa w programie Unii przez Unię Europejską] umowy o handlu i współpracy;
- h) zaoferowania lub przyjęcia tymczasowej rekompensaty lub zawieszenia zobowiązań w kontekście zapewnienia zgodności w następstwie arbitrażu lub procedury z udziałem zespołu ekspertów na podstawie art. INST.24 [Tymczasowe środki zaradcze] umowy o handlu i współpracy, z wyjątkiem przypadków przewidzianych w rozporządzeniu Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014 ⁽³⁾;
- i) środków ochronnych i środków równoważących, jak określono w art. INST.36 [Środki ochronne] umowy o handlu i współpracy.

2. Komisja w odpowiednim terminie w pełni poinformuje Radę o swoim zamiarze przyjęcia środków, o których mowa w ust. 1, z myślą o umożliwieniu rzeczowej wymiany poglądów w Radzie. Komisja uwzględni wyrażone poglądy w jak największym zakresie. Komisja w stosownych przypadkach informuje również Parlament Europejski.

3. W przypadku gdy jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba mają szczególne wątpliwości, to państwo członkowskie lub te państwa członkowskie mogą zwrócić się do Komisji o przyjęcie środków, o których mowa w ust. 1. Jeżeli Komisja nie rozpatrzy pozytywnie takiego wniosku, poinformuje ona Radę w odpowiednim terminie o powodach tej decyzji.

4. Komisja może również przyjąć środki przywracające prawa i zobowiązania wynikające z umowy o handlu i współpracy jakie istniały przed przyjęciem środków, o których mowa w ust. 1. Ust. 2 i 3 stosuje się odpowiednio.

5. Przed przyjęciem szczególnego aktu ustawodawczego regulującego przyjęcie środków, o których mowa w ust. 1, Rada przeprowadza przegląd zasad określonych w niniejszym artykule.

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 654/2014 z dnia 15 maja 2014 r. dotyczące wykonywania praw Unii w zakresie stosowania i egzekwowania zasad handlu międzynarodowego oraz zmieniające rozporządzenie Rady (WE) nr 3286/94 ustanawiające procedury wspólnotowe w zakresie wspólnej polityki handlowej w celu zapewnienia wykonania praw Wspólnoty zgodnie z zasadami handlu międzynarodowego, w szczególności tymi ustanowionymi pod auspicjami Światowej Organizacji Handlu (Dz. U. L 189 z 27.6.2014, s. 50).

Artykuł 4

W przypadku gdy jedno państwo członkowskie lub większa ich liczba zgłoszą istotną trudność wynikającą z wykonania umowy o handlu i współpracy, w szczególności w odniesieniu do rybołówstwa, Komisja zbada to zgłoszenie w trybie priorytetowym oraz w stosownym przypadku przekaże tę kwestię do Rady Partnerstwa, zgodnie z postanowieniami umowy o handlu i współpracy. W przypadku gdy nie zostanie znalezione zadowalające rozwiązanie, kwestię tę rozstrzyga się w możliwie najkrótszym terminie, w kontekście przeglądów przewidzianych w umowie o handlu i współpracy. W przypadku utrzymywania się tej trudności podejmuje się niezbędne kroki z myślą o wynegocjowaniu i zawarciu umowy wprowadzającej niezbędne zmiany do umowy o handlu i współpracy.

Artykuł 5

1. Komisja jest upoważniona do podejmowania, w imieniu Unii, każdej decyzji w sprawie:
 - a) potwierdzenia lub zawieszenia uznania równoważności w następstwie ponownej oceny równoważności, która ma zostać przeprowadzona do dnia 31 grudnia 2023 r. zgodnie z art. 3 [Uznanie równoważności] ust. 3 załącznika TBT-4 [Produkty ekologiczne] do umowy o handlu i współpracy;
 - b) zawieszenia uznania równoważności zgodnie z art. 3 [Uznanie równoważności] ust. 5 i 6 załącznika TBT-4 [Produkty ekologiczne] do umowy o handlu i współpracy;
 - c) akceptowania urzędowych dokumentów dotyczących dobrej praktyki wytwarzania wydanych przez organ Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do zakładów produkcyjnych znajdujących się poza terytorium podlegającym organowi wydającemu oraz określania warunków, na jakich Unia akceptuje te urzędowe dokumenty dotyczące dobrej praktyki wytwarzania zgodnie z art. 5 [Uznanie kontroli] ust. 3 i 4 załącznika TBT-2 [Produkty lecznicze] do umowy o handlu i współpracy;
 - d) przyjęcia wszelkich niezbędnych przepisów wykonawczych dotyczących wymiany urzędowych dokumentów dotyczących dobrej praktyki wytwarzania z organem Zjednoczonego Królestwa na podstawie art. 6 [Wymiana urzędowych dokumentów dotyczących dobrej praktyki wytwarzania] załącznika TBT-2 [Produkty lecznicze] do umowy o handlu i współpracy oraz wymiany informacji z organem Zjednoczonego Królestwa w odniesieniu do kontroli zakładów produkcyjnych na podstawie art. 7 [Zabezpieczenia] tego załącznika;
 - e) zawieszenia uznawania kontroli lub akceptacji urzędowych dokumentów dotyczących dobrej praktyki wytwarzania wydanych przez Zjednoczone Królestwo i powiadamiania Zjednoczonego Królestwa o zamiarze zastosowania art. 9 [Zawieszenie] załącznika TBT-2 [Produkty lecznicze] do umowy o handlu i współpracy oraz rozpoczęcia konsultacji ze Zjednoczonym Królestwem zgodnie z art. 8 [Zmiany mającego zastosowanie ustawodawstwa] ust. 3 tego załącznika;
 - f) całkowitego lub częściowego zawieszenia, w odniesieniu do wszystkich lub niektórych produktów wymienionych w dodatku C do załącznika TBT-2 [Produkty lecznicze] do umowy o handlu i współpracy, uznawania kontroli lub akceptacji urzędowych dokumentów dotyczących dobrej praktyki wytwarzania drugiej Strony zgodnie z art. 9 [Zawieszenie] ust. 1 tego załącznika.
2. Zastosowanie ma art. 3 ust. 2, 3 i 4.

Artykuł 6

1. Państwa członkowskie są uprawnione do negocjowania, podpisywania i zawierania porozumień, o których mowa w art. AIRTRN.3 [Prawa przewozowe] ust. 4 umowy o handlu i współpracy, z zastrzeżeniem następujących warunków:
 - a) porozumienia te są zawierane wyłącznie w celu określonym w art. AIRTRN.3 [Prawa przewozowe] ust. 4 umowy o handlu i współpracy i zgodnie z jego postanowieniami, oraz nie regulują jakichkolwiek innych kwestii, bez względu na to, czy są one objęte zakresem stosowania części drugiej dział drugi tytuł I [Transport lotniczy] umowy o handlu i współpracy;
 - b) porozumienia te nie powodują zróżnicowanego traktowania przewoźników lotniczych z Unii.

Zastosowanie ma procedura określona w art. 8 niniejszej decyzji.

2. Państwa członkowskie są uprawnione do przyznawania zezwoleń, o których mowa w art. AIRTRN.3 [Prawa przewozowe] ust. 9 umowy o handlu i współpracy, z zastrzeżeniem określonych tam warunków oraz zgodnie z mającymi zastosowanie przepisami prawa Unii i prawa krajowego. Przyznając te zezwolenia, państwa członkowskie nie mogą wprowadzać zróżnicowanego traktowania przewoźników lotniczych z Unii.

3. Państwa członkowskie są uprawnione do negocjowania, podpisywania i zawierania porozumień, o których mowa w art. AIRTRN.3 [Prawa przewozowe] ust. 9 umowy o handlu i współpracy, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) porozumienia te są zawierane wyłącznie w celu określonym w art. AIRTRN.3 [Prawa przewozowe] ust. 9 umowy o handlu i współpracy i zgodnie z określonymi tam warunkami, oraz nie regulują jakichkolwiek innych kwestii, bez względu na to, czy są one objęte zakresem stosowania części drugiej działu drugi tytuł I [Transport lotniczy] umowy o handlu i współpracy;
- b) porozumienia te nie powodują zróżnicowanego traktowania przewoźników lotniczych z Unii.

Zastosowanie ma procedura określona w art. 8 niniejszej decyzji.

Artykuł 7

Państwa członkowskie są uprawnione do negocjowania, podpisywania i zawierania ze Zjednoczonym Królestwem umów dwustronnych zgodnie z art. 41 Protokołu o współpracy administracyjnej i zwalczaniu oszustw w dziedzinie podatku od wartości dodanej oraz o wzajemnej pomocy przy dochodzeniu roszczeń dotyczących podatków i ceł lub w obszarze koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego w odniesieniu do kwestii nieobjętych Protokołem o koordynacji systemów zabezpieczenia społecznego, z zastrzeżeniem następujących warunków:

- a) planowana umowa jest zgodna z funkcjonowaniem umowy o handlu i współpracy lub rynku wewnętrznego oraz nie zakłóca tego funkcjonowania;
- b) planowana umowa jest zgodna z prawem Unii oraz nie zagraża osiągnięciu celu działań zewnętrznych Unii w danym obszarze lub w nie szkodzi interesom Unii w inny sposób;
- c) planowana umowa jest zgodna z zasadą niedyskryminacji ze względu na obywatelstwo lub przynależność państwową zapisaną w TFUE.

Zastosowanie ma procedura określona w art. 8 niniejszej decyzji.

Artykuł 8

1. Każde państwo członkowskie, które zamierza wynegocjować porozumienie dwustronne, o którym mowa w art. 6 ust. 1 i 3, lub umowę dwustronną, o której mowa w art. 7, regularnie informuje Komisję o negocjacjach ze Zjednoczonym Królestwem dotyczących takich porozumień lub umów, a w stosownych przypadkach zaprasza Komisję do uczestnictwa w negocjacjach w charakterze obserwatora.

2. Po zakończeniu negocjacji dane państwo członkowskie przedkłada Komisji wynegocjowany projekt porozumienia lub umowy. Komisja niezwłocznie informuje o tym Parlament Europejski i Radę.

3. Nie później niż trzy miesiące od otrzymania projektu porozumienia lub umowy Komisja podejmuje decyzję, czy spełnione są warunki określone w akapicie pierwszym odpowiednio art. 6 ust. 1 lub 3, lub art. 7. Jeżeli Komisja zdecydowała, że warunki te są spełnione, dane państwo członkowskie może podpisać i zawrzeć dane porozumienie lub daną umowę.

4. Dane państwo członkowskie przekazuje Komisji kopię porozumienia lub umowy w terminie miesiąca od ich wejścia w życie lub, w przypadku tymczasowego stosowania porozumienia lub umowy, w terminie miesiąca od rozpoczęcia ich tymczasowego stosowania.

Artykuł 9

Państwa członkowskie, które zamierzają wynegocjować i zawrzeć ze Zjednoczonym Królestwem umowy dwustronne w obszarach, które nie są objęte umową o handlu i partnerstwie, w pełni przestrzegając zasady lojalnej współpracy informują Komisję w należyтым czasie o swoich zamiarach oraz o postępach negocjacji.

Artykuł 10

Wykonywanie kompetencji Unii poprzez umowę o handlu i współpracy pozostaje bez uszczerbku dla odpowiednich kompetencji Unii i państw członkowskich w ramach wszelkich trwających lub przyszłych negocjacji dotyczących umów międzynarodowych z jakimkolwiek innym państwem trzecim, podpisywania lub zawierania takich umów, lub w odniesieniu do wszelkich przyszłych negocjacji dotyczących jakichkolwiek umów uzupełniających, o których mowa w art. COMPROV.2 [Umowy uzupełniające] umowy o handlu i współpracy, podpisywania lub zawierania takich umów.

Artykuł 11

Przewodniczący Rady zostaje niniejszym upoważniony do wyznaczenia osoby lub osób umocowanych do podpisania umów w imieniu Unii.

Artykuł 12

1. Z zastrzeżeniem wzajemności, umowy stosuje się tymczasowo od dnia 1 stycznia 2021 r. do czasu zakończenia procedur niezbędnych do ich wejścia w życie.

2. Unia powiadamia Zjednoczone Królestwo o dopełnieniu unijnych wymogów i procedur wewnętrznych niezbędnych do tego tymczasowego stosowania, pod warunkiem że przed dniem, o którym mowa w ust. 1, Zjednoczone Królestwo powiadomi Unię o dopełnieniu swoich wymogów i procedur wewnętrznych niezbędnych do tymczasowego stosowania.

3. Wersje umów w językach: angielskim, bułgarskim, chorwackim, czeskim, duńskim, estońskim, fińskim, francuskim, greckim, hiszpańskim, irlandzkim, litewskim, łotewskim, maltańskim, niderlandzkim, niemieckim, polskim, portugalskim, rumuńskim, słowackim, słoweńskim, szwedzkim, węgierskim i włoskim podlegają ostatecznej weryfikacji prawno-językowej.

Wersje językowe w brzmieniu będącym wynikiem weryfikacji prawno-językowej, o której mowa w akapicie pierwszym, zostają uznane za autentyczne i ostateczne w drodze wymiany not dyplomatycznych ze Zjednoczonym Królestwem.

Autentyczne i ostateczne teksty, o których mowa w akapicie drugim, zastępują *ab initio* podpisane wersje umów.

4. Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, powiadomienia przewidzianego w ust. 2, oraz przedkłada notę dyplomatyczną, o której mowa w ust. 3 akapit drugi.

Artykuł 13

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, powiadomienia lub powiadomień przewidzianych w umowie o handlu i współpracy oraz w art. 19 umowy o bezpieczeństwie informacji.

Artykuł 14

Zatwierdza się w imieniu Unii deklaracje oraz powiadomienie dołączone do niniejszej decyzji.

Artykuł 15

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 grudnia 2020 r.

W imieniu Rady

M. ROTH

Przewodniczący
